

Р Е Ш Е Н И Е

№ 155

гр. Перник, 20.09.2013 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник в публично съдебно заседание на двадесет и първи август през две хиляди и тринадесета година в състав:

СЪДИЯ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

при секретаря Т.М., като разгледа докладваното от съдията административно дело №300 по описа на съда за 2013 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Й.С.С. *** срещу Решение на Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане (МКВП) към Министерски съвет (МС) на Република България в частта му по т. 5 във вр. с приложение №2 (към т. 5), т. 3420, взето по протокол №1 от 11.02.2013 г., във връзка с доклад на МКВП към МС за предоставяне на средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последици от бедствия. С оспореното решение на основание чл. 29, ал. 3 от Правилника за организацията и дейността на Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане към Министерския съвет (ПОДМКВПМС) е отказано предоставяне на възстановителна помощ за подпомагане възстановяването на жилище, засегнато от природно бедствие.

Жалбоподателят твърди, че решението на МКВП в посочената му част е неоснователно, незаконосъобразно и неправилно. Навеждат се доводи за липса на посочени фактически и правни основания за постановения отказ, поради липса на мотиви. По същество се пледира, че разрушенията по сградата не могат да бъдат квалифицирани като текущ ремонт в смисъла на чл. 29, ал. 3 от ПОДМКВПМС във вр. с т. 43 на §5 от ДР на Закона за устройство на територията (ЗУТ). От съда се иска да отмени оспорвания акт, както и да задължи административния орган да преразгледа въпроса, като уважи искането за предоставяне на възстановителна помощ. Пред съда жалбоподателят се явява лично и с процесуален представител – адв. Т. и заявява, че поддържа жалбата. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата – МКВП към МС, пред съда се представлява от ю.к. ***, упълномощена на основание чл. 17, ал. 3 от АПК от заместник министър-председател и министър на вътрешните работи, в качеството му на председател на МКВП към МС. Оспорва жалбата. Твърди, че решението на МКВП към МС в обжалваната му част е правилно и законосъобразно, тъй като установените разрушения на сградата не са засегнали конструкцията ѝ, възстановяването им ще представлява текущ ремонт, поради което обезщетение не се дължи. Ответникът моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна.

По допустимостта на жалбата:

Предвид спецификата на настоящия казус и във връзка с допустимостта на обжалването следва да бъдат обсъдени няколко въпроса:

Съдът отхвърля искането на процесуалния представител на ответника за оставяне на жалбата без разглеждане като недопустима при условията на чл. 159, т. 5 от АПК и прекратяване на производството по делото. Жалбата е подадена в срок. В обжалвания акт липсва указание пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва същия, следователно предвид правилото на чл. 140, ал. 1 от АПК срокът за обжалване се удължава на два месеца. При подчиняването на проведената административна процедура отчасти на изискванията на ПОДМКВП, отчасти на правилата на АПК, поради липса на прецизен регламент в правилника и яснота у компетентните да водят процедурата органи съдът приема, че срокът за обжалване е започнал да тече от датата на получаване от Й.С. на писмо изх. №12/Д-1513-1/19.03.2013 г., приложено по делото ведно с обратна разписка, удостоверяваща връчването му на 28.03.2013 г., от което следва че жалбата, депозирана в МКВП към МС на 10.04.2013 г. е в срок. Дори да се приеме, че тъй като в случая се касае за отказ, който не следва да бъде съобщаван на адресата посредством лично уведомяване от страна на Кмета на общината като съгласно чл. 31, т. 1 от ПОДМКВПМС съобщаването следва да стане посредством оповестяване на решенията чрез поставяне на видно място в сградата на общината и на страницата на общината в интернет, то предвид факта, че в решението, оповестено по този начин на 20.02.2013 г. липсва указание пред кой орган и в какъв срок същото може да бъде обжалвано, отново следва приложимост на нормата на чл. 140, ал. 1 от АПК и жалбата е в 2-месечния срок.

Предмет на оспорване в настоящото производство е административен акт. МКВП към МС е колегиален (чл. 2, ал. 1 от ПОДМКВПМС), постоянно действащ орган (чл. 4, ал. 1 от ПОДМКВПМС), който ръководи и контролира дейността по предоставяне на целевите средства от републиканския бюджет за целите, изброени в чл. 1, ал. 2 от същия правилник. Комисията се произнася посредством вземането на решения. Тази нейна функция, като съвкупност от права и задължения, които притежава въз основа на закон, за изпълнение на предоставената ѝ специализирана задача в държавното управление, представлява административно правомощие в смисъла на §1, т. 1 от ДР на АПК, което на свой ред придава на МКВП към МС качеството на административен орган (АО). Възлагането и притежаването на тези права и задължения не зависят от преценката на АО, като компетентността му се провокира всеки път, когато се проявят условията, предвидени в нейното съдържание и необходими за нейното упражняване. Компетентността на АО определя както какви актове има право да издава и какви действия да извършва органът, така и кой е субектът на държавно управление в определена област към когото следва да се обръщат заинтересованите за да могат да получат законосъобразно и компетентно решение на своя проблем. Следователно МКВП към МС е АО, който в изпълнение на дадените му със Закона за защита при бедствия (ЗЗБ) и издадения въз основа на него ПОДМКВПМС правомощия издава актове.

Обжалването пред настоящия съд решение е индивидуален административен акт. Видно от съдържанието му същото представлява

отказ да бъде признато правото на възстановителна помощ на физическо лице за подпомагане възстановяването на жилището му, засегнато от природно бедствие на основание законодателната уредба в глава III, раздел IV от ПОДМКВПМС във вр. с чл. 55, ал. 1 във вр. с ал. 3 от ЗЗБ във вр. с чл. 56, ал. 1, т. 4 от ЗЗБ. В производството по издаване на този акт, съгласно изискванията на ЗЗБ и на ПОДМКВПМС, Комисията, съобразено с наличие или не на определени предпоставки или взема решение за отпускане на целеви средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия, като ги предоставя и на конкретно определени лица и контролира целевото им разходване или постановява отказ, отново по отношение на конкретни лица, в изрично указаните в закона случаи. Предвид изложеното атакуваното решение има белезите на индивидуален административен акт в смисъла на определението на чл. 21, ал. 1 от АПК, поради което същият е допустимо да бъде подложен на съдебен контрол за законсообразност.

Не се споделя и тезата на ответника в настоящия спор за необжалваемост на решенията на МКВП към МС на основание липса изрично законово предвиждане за съдебен контрол. Доводи срещу тази позиция на ответника се извличат директно от нормите на Конституцията на Република България, чиито разпоредби имат непосредствено действие и другите закони не могат да им противоречат (чл. 5, ал. 1 и 2). Съгласно чл. 56 от Конституцията на РБ всеки гражданин има право на защита, когато са нарушени или застрашени негови права или законни интереси. На свой ред разпоредбата на чл. 120, ал. 2 на Конституцията на РБ гласи, че гражданите и юридическите лица могат да обжалват всички административни актове, които ги засягат, освен изрично посочените в закона. Предвид ролята и значението на така цитираната обща клауза, както и съобразно практиката на конституционния съд, тълкувал винаги ограничително изключването на съдебното обжалване на административните актове, уредено в чл. 120, ал. 2 от Конституцията, настоящият съд приема, че тъй като решенията на МКВП към МС не са изключени изрично от кръга на подлежащите на обжалване административни актове, същите подлежат на съдебен контрол за законсообразност и за тях важат специалните правила на Закона за защита при бедствия и подзаконовите актове по неговото прилагане, както и общите правила на АПК. Налице е и другата необходима предпоставка за приложение на общата клауза на чл. 120, ал. 2 от Конституцията, а именно, че у настоящия жалбоподател е налице интерес да обжалва решението на МКВП към МС, тъй като с това решение се засягат негови права и законни интереси. В този смисъл е и решение № 21 от 26 октомври 1995 г. по к. д. № 18/1995 г. на Конституционния съд на РБ, според което задължително конституционно условие е обжалваният акт да засяга лицето, което го атакува, т. е. да нарушава или застрашава негови права или законни интереси. Така при засегнати права, свободи и законни интереси ще е налице и правният интерес, признатата от закона възможност да се търси съдебна защита. В настоящия случай с постановяването на отказ се засяга неблагоприятно правната сфера на жалбоподателя, изразяващо се конкретно в непораждане с акта на поискани (в случая от кмета на Общината, явяващ се своеобразен представител по закон на правоимащите лица) субективни права, регламентирани в закон, а

именно да се признае на собственика на законно построен и единствен жилищен имот, пострадал от природно бедствие, правото (в смисъла на чл. 26, ал. 2 във вр. с ал. 1 на ПОДМКВПМС) на отпускане на възстановителна помощ за подпомагане възстановяването на това жилище. С този свой отказ МКВП към МС едностранно и на основание отреденото ѝ от закона властническо положение в качеството и на АО, е отказала да приеме, че с оглед конкретиката на казуса Й. С. е правоимащо лице в смисъла на чл. 26, ал. 2 от ПОДМКВПМС и във вр. с чл. 29 от ПОДМКВПМС.

Предвид всичко гореизложено жалбата е процесуално допустима, като подадена в срок и от страна в административното производство, срещу подлежащ на обжалване административен акт, при наличие у обжалващия на активна процесуална легитимация да оспори акта и наличие на правен интерес от оспорването, тъй като по същество се засягат негови права и законни интереси.

По основателността на жалбата:

Административен съд – Перник разгледа жалбата по същество и след като взе предвид становищата на страните, представените по делото доказателства и извърши проверка за законосъобразност по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК на всички основания по чл. 146 от АПК, намира същата за неоснователна, като съображенията за този извод са следните:

От фактическа страна се установява, че след природно бедствие – земетресение, случило се на 22.05.2012 г. с епицентър на територията на област Перник, Кметът на община Перник в изпълнение на правомощията си, със заповед по чл. 65, ал. 2, т. 1 от ЗЗБ, №821/22.05.2012 г., въвежда в изпълнение общинския план за защита при бедствия, като в 14-дневния срок по чл. 27, ал. 2 от ПОДМКВПМС със заповед №836/27.05.2012 г. сформира и назначава общинска комисия за установяване и оценка на вредите от бедствието със задача да създаде организация по сформирание на екипи от експерти и да извърши оценка на щетите на засегнатите от бедствието жилищни имоти на физически лица по населени места на територията на община Перник. В комисията са включени представител на областното управление "Пожарна безопасност и защита на населението" на МВР и един експерт-оценител.

С молба вх. №12/Д-1513 от 27.05.2012 г. Й.С. *** в жилището му да бъде изпратена общинската комисия, която да извърши оценка на щети, нанесени на същото вследствие природното бедствие. Към молбата са приложени: копие от акт за собственост, удостоверение за данъчна оценка на имота и декларация от лицето, че жилището му е единствено. По делото е приложена и експертната оценка на комисията, в която са описани видът и характерът на вредите с приложен снимков материал, която неоспорена от страните и безпристрастно и обективно дадена, съдът цени като доказателство. Комисията е дала заключение, че сградата е годна за обитаване и се нуждае от: ремонт на покривната конструкция и на комин, подмяна и пренареждане на керемиди и укрепване на зидариите и надзидите на таванските помещения и възстановяване на нарушени и напукани мазилки. Нанесените от земетресението щети са оценени в размер на 1 151 (хиляда сто петдесет и един) лв.

Видно от писмо с изх. №102-07-363/07.02.2013 г. на 11 февруари 2013 г. е свикано заседание на МКВП към МС с определен дневен ред. Към писмото е приложен и доклад относно предоставянето на средства

от републиканския бюджет за преодоляване на последиците от бедствия, изготвен от секретаря на Комисията в изпълнение на правомощията му по чл. 9, т. 3 от ПОДМКВПМС. В доклада се съдържат два проекта на решения във връзка с преодоляване на последиците от земетресението. Първото за утвърждаване на целево финансиране общо в размер на 32 737 967 лв. съгласно приложение №1 и №2, като конкретно относно преодоляване на последиците от земетресението и при наличие на необходимите за това предпоставки размерът на помощта във всеки отделен случай се предлага да бъде в размер на 70% от оценката на вредите, когато са на стойност до 10 000 лв., както и възстановителна помощ в размер на 10 000 лв. във всички случаи при експертни оценки над тази стойност. Вторият проект на решение е да се откаже целево финансиране, като конкретно относно вредите от земетресението се предлага в случаите на нанесени щети на общи части на етажна собственост, леки вреди, при които не се засяга конструкцията на сградата, с изключение на жилища на лица в неравностойно положение, да не се предоставят средства.

И двата проекта, ведно с мотивите и предложенията към тях са приети от МКВП.

С решение, в частта му по т. 5 във вр. с приложение №2, т. 3420, взето по протокол №1 от 11.02.2013 г., във връзка с доклад на секретаря МКВП към МС, Комисията е отказала на Й.С.С. предоставяне на възстановителна помощ за подпомагане възстановяването на жилището му във връзка с преодоляване на последици от земетресението на 22 май 2012 г., поради „несъответствие“ с изискванията на чл. 29, ал. 3 от ПОДМКВПМС.

При така установеното по фактите Административен съд – Перник намира от правна страна следното:

ЗЗБ регламентира осигуряването на защитата на живота и здравето на населението, опазването на околната среда и имуществото при бедствия. Защитата се осъществява на национално, областно и общинско ниво във формата на подпомагане и възстановяване съгласно чл. 5, т. 3 от ЗЗБ. Цел на закона е пострадали лица да бъдат подпомогнати чрез предоставяне на неотложна възстановителна помощ и извършване на неотложни възстановителни работи след бедствие. За целта към МС е създадена и МКВП, която посредством вземането на и на решения, ръководи дейността по предоставяне на целевите средства от републиканския бюджет за целите и дейностите по чл. 1, ал. 2 от ПОДМКВПМС, както и контролира тяхното целево разходване. Възстановителната помощ за пострадали от бедствие се предоставя при условия и по ред определени с ПОДМКВПМС, в размери определяеми от МКВП към МС, съобразно заложените в републиканския бюджет за съответната година целеви средства за преодоляване на последиците от бедствия.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган – МКВП към МС и в кръга на правомощията му, за което страните не спорят.

Решението е издадено в предвидената в чл. 59, ал. 1 и 2 от АПК писмена форма, в производство без допуснати съществени нарушения на процесуални разпоредби, установени в ПОДМКВПМС. При обявено бедствено положение и издадена по надлежния ред заповед за въвеждане в действие на общинския план за защита при бедствия Кметът на Община Перник е сформирал комисия за установяване и оценка на щетите от земетресението, която комисия след извършване на поискания от жалбоподателя С. оглед е изготвила протокол за

оценка на вредите, нанеси на жилищния имот с приложен снимков материал. Съдът приема, че искането за възстановителна помощ е внесено по реда на чл. 27, ал. 4 от Кмета на Общината, придружено с необходимите съгласно чл. 28, ал. 1 от ПОДМКВПМС документи – по тези факти страните също не спорят.

Не се споделят доводите на жалбоподателя за немотивираност на акта. Фактическите и правни основания, послужили за издаване на акта се съдържат както в акта, така са и изводими от административната преписка и в случая сочат, че „несъответствието“ с ПОДМКВПМС така, както е записано в решението е посоченото в приложение №2, към т. 3420 основание за отказ – чл. 29, ал. 3 от ПОДМКВПМС, което е във връзка с §5, т. 43 от ДР на ЗУТ. Твърдението на жалбоподателя, че никой не му е „разяснил“ какъв е този правилник“ са без значение за настоящата съдебна проверка за законосъобразност, тъй като АО в производство по издаване на искан акт няма подобно задължение спрямо заявителите. Посочената разпоредба съдържа условие за предоставяне на възстановителна помощ и това е действията по възстановяването на нанесените на жилищен имот щети да не представляват текущ ремонт по смисъла на §5, т. 43 от ДР на ЗУТ, която гласи, че „текущ ремонт“ на строеж е подобряването и поддържането в изправност на сградите, постройките, съоръженията и инсталациите, както и вътрешни преустройства, при които не се: а) засяга *конструкцията* на сградата; б) извършват *дейности* като премахване, преместване на съществуващи зидове и направа на отвори в тях, *когато засягат конструкцията на сградата*; в) *променя предназначението* на помещенията и натоварванията в тях. Основания в този смисъл са изложени както в доклада, приложен по делото и приет от комисията, така и в мотиви към предложенията за предоставяне на възстановителна помощ за жилища – частна собственост с вреди от земетресението, също част от административната преписка.

Неоснователно е оплакването на жалбоподателя и относно твърдение за „нередовност“ на искането му, за която не бил надлежно уведомен, каквото заключение в производството по издаване на оспореното решение не е правено. Постановеният отказ не е с мотив за нередовност на искането, а е поради липса на изискуеми законови предпоставки (наличие на пречки, посочени в нормативен акт) за отпускане на възстановителна помощ за *подпомагане възстановяването* на жилище, засегнато от природно бедствие.

Все в смисъла на горното съдът не приема доводите на жалбоподателя и във връзка с характера на установените по надлежния ред щети на жилището му и съответно характера на дейностите по тяхното възстановяване. Законодателят е определил изрично какво включват дейностите „текущ ремонт“, както е и приел, че при щети, с характер покриващ определението за такъв ремонт, нанесени на жилище вследствие случило се природно бедствие, възстановителна помощ не се предоставя. Оплакването на жалбоподателя за липса на данни по преписката спазени ли са изискванията на чл. 22 от ПОДМКВПМС не се приема от настоящия съд, както и не подлежи на проверка, предвид систематичното място на разпоредбата и относимостта на нормата към процедурата за предоставяне на средства за извършване на неотложни и възстановителни работи за трайно възстановяване на имоти – държавна и общинска собственост, читалища и молитвени домове на религиозни институции, засегнати от бедствия, какъвто вид жилището

на ответника не е. На следващо място, както указва чл. 29, ал. 1 от ПОДМКВП възстановителната помощ на лицата по чл. 26, ал. 2 се предоставя за закупуване на строителни материали, за извършване на строителни услуги или за подпомагане по предложен от общинската комисия начин, като предоставената за всеки обект помощ се определя в зависимост от претърпените вреди и в размер, осигуряващ минимално необходимите битови условия. Съгласно § 1. „По смисъла на правилника "минимално необходими битови условия" е жилище, в което има едно жилищно помещение, кухня или кухненски бокс, баня-тоалетна и едно складово помещение и няма опасност за здравето и живота на гражданите. Конструктивното становище на общинската комисия, направила оглед на жилището на Й.С., която неоспорена от страните, обективно и безпристрастно дадена и изготвена от лица, разполагащи със съответната квалификация съдът цени като доказателство, съдържаща обща оценка на годността на конструкцията със заключение, че сградата се нуждае от ремонт, но без изводи за налична опасност за здравето и живота на гражданите, както и без изводи за компрометиране на конструкцията, което да е предпоставка по смисъла на закона и критериите, приети от комисията, за отпускане на възстановителна помощ. Заключениеята на експертите мотивират съда да приеме, че жилищният имот, за който е поискана и отказана възстановителна помощ се нуждае от частичен, текущ ремонт, извършването на който не е предпоставка за безопасността и здравето на гражданите, при извършването на който няма да се извършва намеса по носещата конструкция на сградата. Следователно обжалвания пред настоящия съд акт е постановен в съответствие и с материалноправната разпоредба на чл. 29, ал. 3 от ПОДМКВМС.

Предпоставките за издаване на позитивен акт за отпускане на възстановителна помощ, заложи в ЗЗБ и ПОДМКВМС, при наличие на открита процедура пред МКВП към МС за отпускане на възстановителна помощ във вида, предложен от Общинската комисия, на пострадалите от природното бедствие в кумулация са: собствено, законно построено и единствено жилище, пострадало от природно бедствие със щети по същото, които представляват опасност за здравето и живота на гражданите, отстраняването на които не е текущ ремонт по смисъла на ЗУТ, които не засягат конструкцията на сградата, (освен ако собственикът е лице в неравностойно положение), като предвид мотивите към решението на МКВП към МС, с оглед ограничения размер на средствата, заложи в бюджета имотът не следва да е и обща част от режим на етажна собственост. С оглед на това и предвид тежестта на доказване, която лежи у жалбоподателя – собственик на законно построено и единствено жилище, който не доказва пред съда, щетите нанесени на жилището му да са по конструкцията на сградата и поради това не представляват текущ ремонт по смисъла на ЗУТ следва да се приеме, че поисканата помощ е за текущ ремонт, за извършването на който помощ не се дължи.

Освен горните доводи трябва да се отбележи, че след земетресението от 22 май 2012 г., с епицентър на територията на област Перник за пострадалите лица са съществували три правни възможности за подпомагане и това са: отпускане на неотложна възстановителна помощ по чл. 5, т. 3, предл. 1 във вр. с т. 5, предл. 1 във вр. с чл. 33, ал. 1, т. 4 и ал. 2 от ЗЗБ, предоставяна при условия и по ред определени с ПОДМКВМС; отпускане на еднократна помощ за подпомагане в размер на 325 лв. при условия и

по ред, определени с ПМС №104/30.05.2012 г. и отпускане на еднократна годишна помощ за задоволяване на инцидентно възникнали, в смисъла на чл. 16, ал. 1 от Правилника за прилагане на Закона за социалното подпомагане (ППЗСП), вследствие земетресението комунално-битови и други жизнено важни потребности. По настоящото дело се съдържа уведомително писмо от Дирекция „Социално подпомагане“ – Перник, изх. №11/0224/12.08.2013 г. удостоверяващо, че жалбоподателят Й.С.С. *** е получил еднократна помощ в размер на 325.00 лв. по реда на ПМС №104 от 30.05.2012 г. Предвид ограничените средства за разходи, заложи в държавния бюджет както за 2012 г., така и за 2013 г., за преодоляване на последиците от бедствия в размер на по 70 млн. лв., държавата може да подпомогне пострадалите лица с помощ в определен размер и вид, но не и да обезщети напълно правоимащите в противоречие с всички законови изисквания и при несъобразяване с разполагаемия ресурс, за всички претърпени щети така, както е поискано с настоящата жалба.

На основание всичко гореизложено и във връзка с доказателствата, такива каквито бяха събрани по делото, при извършената по реда на чл. 168 от АПК проверка настоящият съдебен състав приема, че не са налице отменителни основания по чл. 146 от АПК, с оглед на което жалбата ще бъде отхвърлена като неоснователна.

Мотивиран така и на основание чл. 172, ал. 2, предл. посл. от АПК Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалба на Й.С.С. *** на Решение на Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане към Министерски съвет на Република България в частта му по т. 5 във вр. с приложение №2 (към т. 5), т. 3420, взето по протокол №1 от 11.02.2013 г., с което на основание чл. 29, ал. 3 от Правилника за организацията и дейността на Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане към Министерския съвет е отказано предоставяне на възстановителна помощ за подпомагане възстановяването на жилище, засегнато от природно бедствие.

Решението ПОДЛЕЖИ на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: